

جمعه 21 شهریور 1399-22 محرم 1442-11 سپتامبر 2020

شهادت روحانی مبارز و مجاهد مشروطه خواه "شیخ محمد خیابانی" (1299 ش)

شهادت روحانی مبارز و مجاهد مشروطه خواه "شیخ محمد خیابانی" (1299 ش)، روحانی مجاهد، شیخ محمد خیابانی در سال 1259 ش (1297 ق) در خامنه در نزدیکی تبریز متولد شد. وی پس از فراگیری علوم مقدماتی، از محضر حضرات آیات سید ابوالحسن انگجی و میرزا عبدالعلی، فقه و اصول و هیئت و نجوم را آموخت و پس از مدتی به تدریس پرداخت. زندگی شیخ محمد خیابانی پس از پیروزی مشروطه در سال 1285 ش، با تأسیس انجمن ایالتی در تبریز، وارد مرحله تازه‌ای گردید و در جریان محاصره تبریز، در دفاع از شهر نقش مهمی ایفا کرد. در زمان خیابانی اوضاع جهان اسلام و به ویژه ایران، به خاطر دخالت‌های بیگانگان از جمله روسیه، انگلیس و آلمان، بسیار آشفته و تأسف‌آمیز بود. پس از خلع محمدعلی شاه از سلطنت، خیابانی در سی سالگی به عنوان نماینده مردم تبریز راهی مجلس شورای ملی گردید. او با اولتیماتوم روسیه در مجلس دوم مخالفت کرد و همچنین با قرارداد استعماری وثوق‌الدوله با دولت انگلستان (قرارداد 1919) نیز به مبارزه برخاست. شیخ محمد خیابانی، از آنجا که حکومت مرکزی را ضعیف و وابسته می‌دید، ایجاد یک تحول اساسی در سیستم حکومت ایران و احیای آزادی را گام نخست برای خانه تکانی ایران و بیرون راندن اشغالگران خارجی می‌دانست. ولی برداشتن گام اول را از طریق مذاکره سیاسی امکانپذیر نمی‌دانست و تنها راه را در قیام و مقاومت دلیرانه در برابر استبداد و دخالت خارجی می‌دانست. از این رو، بعد از قبول قرارداد 1919 م از سوی دولت ایران، در تبریز دست به قیام زد. وی در جریان این قیام که از 17 فروردین 1299 شمسی، آغاز شد، نهادهای دولتی تبریز را به تصرف خود درآورد و شهر را از دست دولتیان خارج ساخت. قیام پیروزمندانه مردم تبریز به رهبری شیخ محمد خیابانی، بیش از پنج ماه ادامه داشت اما به دلیل خیانت کسانی که قول همکاری داده بودند، کم بودن نیروها و حضور قوای قزاقخانه در کنار شهر تبریز و همکاری آن‌ها با حکومت مرکزی، این قیام به شکست منجر شد. سرانجام با ورود نیروهای دولتی، قزاقان به فرمان مأمورالسلطنه فرستاده ویژه مشیرالدوله، صدراعظم وقت، شیخ محمد خیابانی را در 21 شهریور 1299 برابر با 29 ذی‌حجه 1338 ق در چهل سالگی به شهادت رساندند و او را در گورستان سید حمزه تبریز به خاک سپردند. بعدها، آن گورستان به مدرسه تبدیل شد و پس از ویرانی مدرسه، مقبره خیابانی هم از بین رفت.

حجت‌الاستاد اخلاق آیت الله علی احمدی میانجی "نماینده مجلس خبرگان هدایتی" (1379 ش)، آیت الله علی احمدی میانجی در سال 1305 ش (1345 ق) در یکی از روستاهای شهرستان میانه در آذربایجان شرقی و در خانواده‌ای اهل علم و دیانت به دنیا آمد. وی پس از پشت سر گذاشتن مقدمات و سطوح در زادگاهش و تبریز، راهی حوزه علمیه قم شد و از محضر حضرات آیات: سید حسین بروجردی، سید محمد محقق داماد و سید محمد رضا گلپایگانی استفاده نمود. آیت الله میانجی همچنین با شرکت در درس فلسفه و تفسیر علامه طباطبائی، بنیه علمی خویش را استوار ساخت. وی همزمان با تحصیل و نیز تدریس، جلسات بحث پیرامون مسائل فقهی، حدیثی، کلامی، تفسیری و تاریخی تشکیل داد که این جلسات بیش از پنجاه سال به طول انجامید. آیت الله احمدی میانجی با آغاز نهضت اسلامی مردم به رهبری امام خمینی(ره)، به کاروان انقلاب پیوسته و در این راه متحمل سختی‌های متعددی شد. ایشان از جمله افراد مؤثری بود که به همراه دیگر استادان حوزه علمیه، جامعه مدرسین حوزه علمیه قم را تأسیس کرد و نامش در ذیل تمام اعلامیه‌های جامعه مدرسین علیه رژیم ستم‌شاهی به چشم می‌خورد. ایشان پس از پیروزی انقلاب اسلامی نیز همواره در سنگر خدمت حضور داشت و سه مرتبه به عنوان نماینده مردم استان آذربایجان شرقی، به نمایندگی مجلس خبرگان رهبری برگزیده شد. آیت الله احمدی میانجی سرانجام پس از عمری مجاهدت و تزکیه نفس و نیز فعالیت‌های مذهبی و سیاسی در 21 شهریور 1379 ش برابر با 12 جمادی الثانی 1421 ق در 74 سالگی در قم دار فانی را وداع گفت و پس از تشییع باشکوه، در حرم مطهر حضرت معصومه(س) به خاک سپرده شد.

۱۸۹۵ دستگاهی را به راه انداختند که سینماتوگراف نام داشت. این دستگاه پیچیده عکس‌های متحرک را نشان می‌داد. لومیر با چرخاندن دستک آن عکس‌های متحرک را روی پرده‌ای سفید به نمایش می‌گذاشتند. آنها پس از استقبال پاریسی‌ها از سینماتوگراف، نمایندگانی به کشورهای مختلف فرستادند تا مردم آن کشورها را با این دستگاه آشنا کنند. اما ایران دوره قاجار یکی از این کشورها نبود. مظفرالدین شاه در فروردین سال ۱۲۷۹ از تهران به مقصد اروپا حرکت کرد. در این سفر بود که با سینما آشنا شد. در سفرنامه مبارکه مظفرالدین شاه آمده است که شاه روز یکشنبه هفدهم تیر ۱۲۷۹ به اتفاق میرزا ابراهیم خان عکاسباشی به تماشای دستگاه سینماتوگراف و لاترن مازیکی رفته است. این حادثه پنج سال پس از رواج اختراع برادران لومیر در پاریس رخ داد؛ (شاه) این دوربین را اشتباهاً سینماتوگراف می‌نامید. ۲۱ شهریور ماه به عنوان روز ملی سینما نام‌گذاری شده است و این روز سرآغاز آشنایی ایرانی‌ها با پرده سینما و این هنر صنعت گسترده و جهانی به شمار می‌رود. اهمیت سینما و

تولد "حسن بن حسن بن هيثم بن هيثم" به "ابن هيثم"، با ضمه rlm&؛ دان شيعه اسلام ه همان (354 ق)، ابوعلی حسن بن حسن بن هيثم ابن هيثم در سال 354 قمری به دنيا آمد. وي فيزيكدان بود و توصيفات او درباره rlm&؛ چشم انسان، مخاط خارجي، قرنيه، شبكيه و عنبیه قابل توجه است. ابن هيثم تأليفاتي درباره rlm&؛ ي هیأت، هندسه rlm&؛ ي کائنات جو، منطق، حساب، طب و تشریح دارد. اختراع ذره rlm&؛ بين نیز از اوست. وي در دوره rlm&؛ ي خليفه فاطمي مصر به نام الحاکم بالله زندگي مي rlm&؛ کرد که از ترس اين خليفه، خود را به ديوانگي زد و پس از مرگ الحاکم، اظهار عقل نمود. ابن هيثم در دوران شکوفایی علوم در تمدن اسلامي مي rlm&؛ زیست و از ميراث علمي عظيمي که به دست دانشمندان برجسته rlm&؛ ي مسلمان شرح و بسط داده شده بود، بهره rlm&؛ هاي بسياري برد. مهم rlm&؛ ترين کتاب ابن هيثم "المناظر" نام دارد که اين اثر مورد استفاده کپلر ستاره rlm&؛ شناس آلماني نیز قرار گرفته است. ابن هيثم در سال 430 ق در 76 سالگي در قاهره درگذشت.

رحلت "شيخ طهسه"، عالم شيعه ه مؤسس، هه rlm&؛ ي علميه rlm&؛ ي نجف اشرف (460 ق)، شيخ ابو جعفر محمد بن الحسن طوسي معروف به شيخ الطائفه از ستارگان درخشان جهان اسلام در سال 385 قمری در خراسان به دنيا آمد. در سال 408 قمری يعني 23 سالگي به بغداد که مرکز بزرگ علوم و فرهنگ اسلامي آن زمان بود مهاجرت نمود و تا پايان عمر در عراق ماند. وي مدت پنج سال از محضر درس شيخ مفيد مستفيض شد و 23 سال هم از خدمت سيد مرتضي شاگرد ارزشمند شيخ مفيد بهره rlm&؛ مند گشت. شيخ طوسي پس از استادش سيد مرتضي، رياست علمي و فتاوی شيعه را بر عهده گرفت و به علت يك سلسله آشوب rlm&؛ هاي به وجود آمده از سوي مخالفان، خانه و کتابخانه rlm&؛ اش به تاراج رفت. شيخ که خانه، کتاب rlm&؛ ها و دست rlm&؛ نوشته rlm&؛ هاي خود را در بغداد از دست داده بود، به نجف اشرف مهاجرت کرد. او حوزه rlm&؛ ي علمي جديدي را در آنجا به وجود آورد و پايه rlm&؛ هاي استوار اين مرکز بزرگ را بنا گذاشت به طوري که پس از گذشت هزار سال از آن تاريخ، هنوز اصالت علمي خود را حفظ کرده و ديگر مراکز اسلامي را تغذيه rlm&؛ ي فرهنگي مي rlm&؛ کند. شيخ طوسي فقه را با نگارش کتاب "المبسوط" وارد مرحله rlm&؛ ي جديد نمود، ولي دو اثر بسيار مهم ايشان با نام "تهذيب" و "استيصار" در کنار کتاب "کافي از کليني" و "من لا يحضره الفقيه از شيخ صدوق" کتب چهارگانه rlm&؛ ي حديث شيعه را تشکيل مي rlm&؛ دهند. شمار آثار شيخ طوسي به بيش از 50 جلد مي rlm&؛ رسد که اليّيان في تفسير القرآن در 10 جلد، تلخيص الشّافي، کتاب الاّواب و... از آن جمله rlm&؛ اند. گذشته از آثار گرانبها و ارزشمند علمي، دانشوران بزرگي در حوزه rlm&؛ ي درسي شيخ طوسي پرورش يافتند که شمار آنان را افزون از سيصّد دانشمند مجتهد نوشته rlm&؛ اند. شيخ طوسي سرانجام در محرم سال 460 قمری در 76 سالگي رخ در نقاب خاک کشيد و در نجف اشرف به خاک سپرده شد.

آغاز جنگ چالدران بين پادشاهي آدان و امپراتوري عثماني (920 ق) پس از روي کار آمدن سلطان سليم اول به پادشاهي عثماني در 918 ق، وي اقدام به قتل عام بيش از چهل هزار تن از شيعيان نمود. در سال 920 ق جنگ سختي در چالدران روي داد که به شکست شاه اسماعيل صفوي انجاميد و تبريز به دست عثماني افتاد. هرچند بر اثر مقاومت مردمی شاه عثماني مجبور به تخليه rlm&؛ ي آذربايجان شد ولي اثر اين شکست تا آخر عمر شاه صفوي، او را مي rlm&؛ آزرده.

انداغ و زشت، "عهده" تهسط يك معلم ه زشت، آينی (1882م) منشأ جودو از هنر رزمی جوجيتسو می باشد. لغت جوجيتسو در قرن 16 ميلادی در ژاپن به وجود آمد. اين کلمه به همه هنرهای رزمی که با دست خالی انجام می گرفت اطلاق می شد. جودو قبل از آنکه در المپیک سال 1964 به عنوان یک رشته ورزشی پذيرفته شود سيستمی از دفاع شخصی بود که توسط جیگوروکانو بنيانگذاری شده بود. جودو ریشه در هنرهای رزمی سامورایی دارد که با دست خالی مبارزه می کردند و بر اساس دست به يقه شدن می باشد. در ژاپن اسم های زیادی برای هنرهای رزمی که بدون وسيله و با دست خالی انجام می گيرد وجود دارد. از ميان آنها می توان به توريتی، واتسو، ياوارا، گوگوسوگو، تايوتسو و کمپو اشاره کرد. در سال 1882 استاد جوانی به نام جیگوروکانو باشگاهی را برای آموزش هنر رزمی خود به وجود آورد. وی نام اين باشگاه (يا مدرسه) را باشگاه کودوکان و نام هنر رزمی خود را جودو ناميد. همانگونه که جوجيتسو به معنای هنر ملايمت است جودو نیز به معنای روش ملايمت می باشد. آقای کانو می خواست با انتخاب اين کلمه نه تنها به شاگردانش هنرهای رزمی عالی را نیز بياموزد. هدف ورزش جودو پرتاب کردن، گير انداختن، خفه کردن و قفل مفصل حريف به منظور تسليم کردن وی می باشد. در اين ورزش ضربه مشت و لگد وجود ندارد و همين باعث تمايز اين ورزش با بسياری ديگر از هنرهای رزمی شده است. حتی زمانی که فرد جودو را به عنوان دفاع شخصی فرا می گيرد چگونگی دفع مشت ها، لگد ها و سلاح ها را با پرتاب کردن، خفه کردن و قفل های مفاصل می آموزد. اين ورزش اگر به درستی تعليم داده شود یکی از بهترين روش های دفاع شخصی می باشد. بزرگترين ارزش جودو در تاکيد آن روی ملايمت و اعتدال به عنوان یک روش است. جودو به شخص می آموزد که از درگيري پرهيز کند و به دنبال معتدل ترين راه حل برای همه درگيري ها باشد.

ضرورت پيشرفت در آن- فيلم و سينما، وسيله ای بليغ و تبين کننده ای رسا برای ارائه برترين حقايق عالم، يعنی حقيقت دين به شمار می رود و برای اين منظور دست اندرکاران امور سينمايی بايد بر توانايی های خود بيفزاييد. کليد پيشرفت کشور، به ميزان زیادی دست سينماگران است؛ چرا که دست اندرکاران هنر فاخر سينما، با توجه به تأثيرگذاری و جهت دهی اين هنر، می توانند با توليدات خود، روح اميد، شوق پيشرفت، انگيزه کار و تلاش، اعتماد به نفس و اعتقاد به ارزش های اسلامی و ملی را در جامعه ترويج کنند و سهم بزرگ خود را در پيشرفت و تعالی کشور ايفا نمايند، و يا اينکه با فيلم های خود، نسلی نااميد، پشيمان، متکی به بيگانه و تحقيرشده را پرورش دهند.